

## ÚKOL 2 - PŘEKLAD

### Epiprólogo

0

Nadprolog

0

Nadprolog

0

Předprolog

### Epiprolog

Las casas se agrupaban en torno de una plazuela octagonal, porticada de pieles resecas y alfombras deshilachadas. De cada uno de los lados ascendía hasta el cielo un entretejido de retazos torpemente recosidos. Cada toldillo recibía el nombre de uno de los días de la octimana: lunario, martirio, miercol, jupítico, veneroso, sadabo, dominico y eternario.

Okolo osmistranného náměstíčka se shlukovaly domy s podloubím, kde visela vysušená kůže a roztřepené koberce. Z každé strany trčely 0 k obloze 0 útržky nešikovně sešitých látek. Každý dům by0 pojmenován po jednom dni v osmitýdnu: pondělík, úterýk, středík, čtvrtík, páťik, sobotík, nedělík a věčník.

Domy stály okolo osmiúhelníkového náměstíčka s ošuntělým podloubím (kde jsou *pieles resecas*?) a 0 koberci. Neohrabaně vpletené ústrižky látky, které jim trčely (komu?) ze všech stran, dosahovaly až k obloze. Všechna tato nebesa se jmenovala po jednom z dní osmýdne: poněsíc (?), útrpník, středník, čtvrtečník, páťedrost (?), sotoba, svěděle, věčník.

Kolem osmistranného náměstíčka stály domky s podloubím a na nich byly zavěšeny kusy suchých kůží a roztřepené koberce. Z každé jejich strany vlály k obloze pletence nešikovně sešitých útržků. Každý domek dostal (ne, nesl) jméno podle jednoho dne z osmitýdnu: prvoden, druhoden, třetiden, čtvrtiden, pětiden, šestiden, sedmiden (takto ne, je třeba si pohrát s názvy a jejich významy, umělecký překlad) a nekonečnoden.

Domy byly seskupené kolem osmiúhelného náměstíčka s podloubím z vyschlých kůží a třepících se koberců. Z každé strany stoupala 0 k nebi pletenina z neohrabaně spojených ústrižků látky. Každá moskytiéra (!) dostala jméno po jednom dni oktydenu: pověčník, úterník, střed, čtvrtový, páťný, sotóba, nedělový a věčník.

Domky se shlukovaly okolo osmihranného náměstíčka s podloubími se suchými kůžemi a střapatými koberci. Z každé strany stoupaly až k obloze neobratně spletené kusy látky. Každý kus takovéto látky (ne!) nesl jméno jednoho z osmi dnů oktimany: pondělec, úterec, středec, jupitera, venerosa (v češtině nepoužitelné), sotoba, domínika (to by českému čtenáři nic neřeklo) a věčnice.

Domy byly uspořádány okolo osmistranného náměstíčka s vyschlým podloubím a roztřepenými koberci (nepochopení významu, to je materiál podloubí). Z každé strany náměstí vyrůstaly až do nebe neohrabaně přešité zapletené zbytky látek. Každá moskytiéra byla pojmenována po jednom ze dnů v týdnu: pondělník, útrpník, středník, čtvrtník, úpalník (?), sodoma, domora a věčník.

*Pondělí (po neděli) by tu mohlo být analogicky pověčnělí, pověčník nebo pobežčasí; úterý = útrpí, útrpník nebo útrpělí; středa = středník/středík (slovní hříčku s odkazem na exkrementy a zároveň související se slovem středa asi nevymyslíme); čtvrtek = čtvrt(n)ík; pátek = pátík; sobota = sotoba nebo sobotík (tady ani v originále nic jiného než přesmyčku nevidím), neděle = (nic)neděl(n)ík, eternario = věčněle (analogie s koncovou částí neděle), věčník nebo bezčasí.*

**La telilla eternaria era la más ricamente compuesta: entreveraba pellejos de culebrillas verde-kiwi, crines de unicornio, colas de quimera y retales dorados salpicados de gotas de rocío y mercurio. Toda ella tenía aspecto de oasis.**

Markýza věčníku byla zdobena nejbohatěji. Byla lemovaná zelenými vzory v barvě kiwi, hřívou jednorozce, ocasem chiméry a **0 (retales) posetá** zlatými **kapkami rosy a rtuti**. Celý dům vypadal jako oáza.

Nejlépe ušitá byla jemná látka věčníku: mísily se v ní kůže malých zmijí v zelené barvě kiwi, žíně jednorozce, ocasy chimér a zlatavé ústřížky láték pocákané kapkami rosy a rtuti. Celá **ta látka** připomínala oázu.

Střecha nekonečnodne byla **ozdobena nejbohatěji**. Byla **protkána zelenou 0 kůží v odstínu kiwi**, ocasem chiméry, hřívou jednorozce a posetá zlatými **0 (retales)** kapkami rosy a rtuti. **Celkově vypadala jako oáza.**

Nejbohatšími **kombinacemi** se pyšnila tkaninka věčníku. Spojovala kůže hadíků zelených jako kiwi, hřívu jednorozců, ocasy chimér a zlaté ústřížky postříkané kapkami rosy a rtuti. Celá připomínala oázu.

Látka dne věčnice byla spletena nejbohatěji, splétala se z kůží kroužkovce (?) zelených jako kiwi, žíní jednorozce, oháňky chiméry a drobných kousků **0 (doradas)** ozdobených kapičkami rosy a rtuti. Připadala **by vám** jako oáza.

Látka věčníku byla ze všech nejbohatší: mísily se na ní zelené kůže užovek 0, jednorozčí hřívy, ocasy chimér a **zbytky 0 (doradas)** látek **v barvách** rosy a rtuti. Vypadala jako oáza.

**En el extremo superior, un minúsculo espejito reflejaba, en inversión, la imagen global de la plaza.**

Na horním okraji viselo **0 zrcátko**, které **0** odráželo celkový obraz náměstí.

Celkový obrácený obraz náměstí odráželo malé zrcátko v jeho **nejvzdálenějším konci**.

Na horním okraji bylo malé zrcátko, které **zamlženě** odráželo celkový obraz náměstí.

V pravém horním rohu, malinké zrcadélko **zrcadlilo vzhůru nohama** celkový obraz náměstí.

**V dálece** drobounké zrcátko odráželo převrácený výjev celého náměstí.

**Na nejvzdálenějším konci náměstí** se nacházelo nepatrné zrcadélko, které odráželo obrácený obraz celého náměstí.

**Na samotném vrcholu / na horním konci/okraji**

Cada día la sombra cubría solo la proyección del toldillo correspondiente, mientras el resto de la plaza quedaba bañada por un intenso sol de amanecer. Únicamente los niños contrahechos, los gatos muertos y los viejos solitarios tenían el derecho de poder sufrir en silencio bajo el sol del próximo día. Eran los reposados. Aquellos que guardaban fuerzas suficientes podrían trasladarse, llegada la hora, a la siguiente parcela.

Stín každý den zakrýval pouze jeden domek (přístřešek, stan) z osmitydnu, zatímco zbytek náměstí byl vystaven neustálému 0 slunečnímu svitu. Jedině chromé děti, mrtvé kočky a osamělí starci měli právo v tichosti trpět pod sluncem následujícího dne. Říkalo se jim klidní. Ti dostatečně silní se mohli, když nastal čas, přesunout k dalšímu domku.

Stín, ~~který nebesa~~ každý den ~~vrhala~~, zakrýval pouze příslušnou část náměstí (nepřesné, ale dobře to zní), zatímco zbytek se topil v jasném svitu vycházejícího slunce. Pouze hrbaté děti, mrtvé kočky a osamocení starci měli právo tiše trpět na slunci dalšího dne. To byli ti klidní. Naopak ti, kteří měli dostatek sil, se když bylo potřeba přesouvali na další místo.

Každý den stín zakryl pouze odraz (prostor, výsek, výřez) jednoho odpovídajícího domku, podle názvu dne, zatímco zbytek náměstí byl zalit neustálým 0 slunečním svitem. Jenom chromé děti, mrtvé kočky a osamělí starci měli právo své utrpení v tichosti prožívat pod sluncem následujícího dne. Říkalo se jim klidní. Když nastal čas, mohli se ti, kteří na to měli dost síly, přesunout k dalšímu domku.

Každý den stín zakrýval pouze odraz náležité moskytiéry, zatímco zbytek náměstí zůstával ponořený (zalitý) do pronikavých paprsků vycházejícího slunce. Jedině hrbaté děti, mrtvé kočky a osamělí starci měli právo v tichosti trpět pod sluncem příštího dne. Byli to 0 usedlíci, kteří si šetřili dostatečnou sílu na to, aby se mohli v pravý čas přesunout na další výměru.

Každý den dopadal stín jen na látku odpovídající dni oktímány, zatímco celičký zbytek náměstí byl zalitý 0 ranním sluncem. Jen pokroucené děti, mrtvé kočky a osamocení starci směli v tichosti trpět pod paprsky přicházejícího dne. Byli to 0 smíření. Jen ti, kteří měli dostatek síly, se (slovosled) byli schopni přesunout na jiné místo, jakmile nastal čas (slovosled).

Každý den padl stín 0 na moskytiéru příslušného dne, zatímco zbytek náměstí se koupal v pronikavém svitu vycházejícího slunce. Pouze shrbené děti, mrtvé kočky a osamocení starci měli právo na utrpení v tichu pod sluncem následujícího dne. To byli 0 usedlíci. Ti, kteří si uchovali dostatek síly, se mohli ve vhodnou chvíli přestěhovat na jiné místo.

*odpočívající (nebo možná pozůstali ve smyslu The Leftovers)*

**Era un tiovivo de sombra v luces que, implacablemente, iba menguando las multitudes. Cada día el número de los reposados se reducía. Cerrado el ciclo, sin saber cómo ni por qué, cada vez que la sombra estaba en eternario volvían a reaparecer en el sol de lunario los mismos tipos del principio de la octimana.**

Byl to kolotoč světla a stínu, který neúprosně snižoval počet obyvatel. Každý den se **tedy** počet *klid'asů* **zmenšoval**. S ukončením koloběhu, **0** když byl stín ve věčnicku, se znovu objevovaly (**!!!**) ti stejní lidé jako na počátku osmitýdne, **anži** by věděli jak a proč.

**0** Kolotoč světla a stínu **0** neúprosně **ovlivňoval dav**. Každý den **několik klidných ubylo**. **Až** po uzavření cyklu, **0** když **slunce (sombra!)** bylo ve věčnicku, **0** **aniž by kdokoliv věděl jak nebo proč**, se v pondělníkově slunci znova objevili ti stejní lidé z počátku osmýdne.

Byl to kolotoč stínů a světél, který neúnavně snižoval počet obyvatel. Každý den se tak **snižoval** počet *klidných*. **0** Když se kruh uzavřel a stín se objevil v nekonečnodni, **aniž** by kdokoli věděl, proč **00** tomu tak je, **v prvodni se na slunci (slovosled!)** znovu objevili ti stejní lidé z předchozího **týdne**.

Byl to kolotoč stínů a světél, který neúprosně zmenšoval (tady spíš snižoval) jejich (Čí? Stínů a světél?) počty. Každý den se **snižovalo** množství usedlíků. **0** S uzavřením koloběhu, **aniž** by **věděli (kdo?)** jak nebo proč, **ty samé (hovorové)** existence jako na počátku oktydenu se znovu objevili (**ty existence?**) ve světle pověčnicku, když stín doputoval na věčník (**nepřirozený slovosled celé věty**).

Byl to kolotoč slunce a stínu0 který den (toto zde vůbec nedává smysl) neúprosně snižoval počet obyvatel. Jakmile se však cyklus **ukončil (završil, uzavřel)**, **aniž** by **věděli (kdo?)** proč nebo jak, se ze stínu věčnice **0** znovu ocitli na slunci pondělce všichni ti, kteří **0** byli na počátku **cyklu (octimana)**.

**To byl (slovosled!) kolotoč stínu a světél, který neúprosně drtil masy lidí.** Každý den se počet usedlíků zmenšoval. Jakmile se kruh uzavřel, **aniž by se vědělo jak nebo proč**, **00** padl stín na věčník a ti stejní lidé se objevovali na slunci pondělníku.

**...tytéž postavy jako na začátku osmidne.**

**Solo una vez, hace ya varios años, un gato muerto había desaparecido sin dejar rastro. Los viejos del lugar dicen, aunque no hablan, que todos los que hoy siguen cansinamente el ciclo inexorable de la plaza, lo hacen con la franca esperanza de reencontrar el cadáver perdido y así, por fin, poder descansar eternamente.**

Pouze jedinkrát, před několika lety, zmizela beze stopy mrtvá kočka. Místní starci vypráví(ějí), i když beze slova, že všichni, kteří jsou 0 (cansinamente) součástí tohoto nekonečného koloběhu náměstí 00 (lo hacen...) nadějně doufají, že se ztracená mrtvola znovu objeví a oni tak budou moci navěky odpočívat.

Pouze jednou, už před lety, zmizela beze stopy jedna mrtvá kočka. Místní starci mlčky tvrdí, že všichni, kterí neúnavně (lopotně, upachtěně) následují neúprosný cyklus na náměstí, tak činí s upřímnou nadějí, že najdou její ztracené torzo. 0 Pak konečně budou moct navěky odpočívat.

Jenom jedinkrát, před několika lety, se přihodilo, že beze stopy zmizela mrtvá kočka. Místní starci povídají, i když nemluví, že každý, kdo dnes neúnavně sleduje (dvojznačné: sledovat zpovzdálí) neúprosný koloběh náměstí, činí tak (slovosled) s upřímnou nadějí na znovuobjevení ztracených mrtvých (nepochopení textu, jde o mrtvolu té kočky!). S nadějí, že (zbytečné opakování) jednou budou konečně moci odpočívat navěky.

Jen jednou, už je tomu mnoho let, jedna mrtvá kočka zmizela beze stopy (slovosled!). Místní starci říkají, ačkoliv nemluví, že všichni, kteří dnes unaveně pokračují (v něčem, ne 4. pád) krutý koloběh náměstí, upřímně věří, že se ztracená mrtvola znovu objeví, a tak budou (slovosled!) moci odpočívat navěky.

Jen jednou se to stalo, je tomu už několik let, že se jedna mrtvá kočka beze stopy ztratila (slovosled!). Starci, co zde žijí0 povídají, i když nemluví, že všichni ti, kterí se bez odpočinku řídí neúprosným koloběhem náměstí, 000 (lo hacen con la franca esperanza) hledají (+ její) ztracenou zdechlinu kočky, aby si mohli konečně odpočinout.

Jen jednou, před mnoha lety, zmizela beze stopy jedna mrtvá kočka. Místní starci, i když moc nemluví, říkají, že všichni, co (hovorové) se dnes unaveně točí v neúprosném kruhu (koloběhu) náměstí, to dělají se zřejmou nadějí na znovunalezení (spíše administrativní styl než umělecký) ztracené mrtvoly a konečně, na věčný odpočinek.

**a konečně tak najít věčný odpočinek / a konečně tak dojít věčného odpočinku**